

men man kan ogsaa gaa til Fogden og lade ham give den Hjælp, han kan, og han kan gaa til Politiet og faa dets Hjælp. Nu gad jeg vide, om den højtærede Minister, naar jeg i Aaret 1895 staar med en Højesteretsdom i Haanden, vil sige: Du kan ikke benytte Forordningen af 1842, thi, da den blev frebet, tænkte man sig ikke Muligheden af, at man kunde faa en Højesteretsdom over en Øvrighed, hvorved den blev tvungen til at undlade at foretage en Handling. Nej, den Fortolkning er virkelig, forekommer det mig, meget lidt overvejet, og det undrer mig, at den højtærede Minister vilde komme frem med den.

Jeg vender mig nu blot et Øjeblik til det ærede Medlem (Koch), som i Gaar sagde til mig, at jeg læste mine Love, som Fanden læser Bibelen. Jeg skal ikke retorkere med Hensyn til det, det ærede Medlem specielt dvælede ved, Plafaten af 4de Juni 1845, jeg vil blot sige ganske bekløbet, at jeg tror, det ærede Medlem tog fejl. Men jeg gentager, jeg ved ikke, hvorfor de Herrer dvæle ved disse Punkter, som ikke i Øjeblikket have den allerjævneste Interesse for denne Sag (Kump: Det er jo Dem selv, der har fremdraget det!). Jeg tog det med i mit Foredrag i Gaar, fordi det var nødvendigt at give en fuldstændig Beretning om Sagens Historie, men juridisk har det selvfølgelig ikke Interesse, det var Retskvæstionen, som de Herrer jo ere enige om. Hvorfor de Herrer saa ville drøfte vidt og bredt, om der kan gøres Ekspropriation paa en Kirkegaard, fordi Kirkegaarden selv har Ekspropriationsret, forstaar jeg ikke. Jeg vil dog bemærke lige over for det ærede 9de kongevalgte Medlem (Kump) og det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), at jeg vil anbefale de ærede Medlemmer at gaa hjem og læse over paa deres Forfattere, der have udtalt sig om Forstaelsen af § 72; jeg tør jo ikke opholde det høje Ting med at fremkomme med Citater, men jeg har allerede henvist til den grundlovgivende Rigsdagsforamlings Udtalelser. Læs det godt igennem! For øvrigt anser jeg det navnlig over for det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) for at være haabløst at docere Jurisprudens. Det ærede Medlems Foredrag i Gaar, som kom lige efter den højtærede Justitsministers Foredrag, havde for saa vidt Interesse, som det Standpunkt, den højtærede Minister fremhævede — og som han fremhævede med den juridiske Dygtighed, som jeg til enhver Tid skal være villig til at anerkende hos den højtærede Minister, selv om han nok saa meget taler om min Uvidenhed — og fremsatte paa en saadan

Maade, at det kunde se ganske plausibelt ud i hans Mund — det tog det ærede Medlem fra Odense (Koch) op og førte det ud i saadanne — jeg tør nok sige — Absurditeter, at jeg ikke tror den højtærede Minister var meget glad ved den Kommentar, hans Udtalelser fik. Thi hvad var det, det ærede Medlem fra Odense sagde? Han sagde — det kan sammensfattes i det korte Ord, han selv brugte —: „Der er Forskel paa Kong Salomon og Sorgen Hattemager“, eller som det kunde være udtrykt paa Latin: „quod licet Jovi, non licet bovi“; alle vi andre skulle naturligvis respektere Retsdecretet, Fogeddecretet, men Ministeren, nej! — en Minister, han er Jupiter, der staar med sin Dynstraale og kaster den i Hovedet baade paa Fogden og os andre; hvad der er tilladt ham, det er naturligvis ikke tilladt os andre. Ja, det er det, det hele munder ud paa, det munder ud paa, at der skal ikke være Vished for Leven; vi andre skulle respektere Loven og Fogedsforbud, selv om de ere forfærdede, og selv i dette Tilfælde blive vi straffede, hvis vi ikke respektere dem, men Gud bebares, en Minister skal være høvet derover; der maa i et velordnet Samfund være Forskel paa Kong Salomon og Sorgen Hattemager.

Til det ærede 9de kongevalgte Medlem (Kump), der havde Ordet i Dag, og hvem jeg allerede har beskæftiget mig med med Hensyn til hans Fortolkning af Grundlovens § 72, som jeg anser for ganske urigtig, skal jeg endnu gøre den Bemærkning, at der jo ikke er et Mennekte, der drager i Tvivl, at et Fogedsforbud er en foreløbig Retshandling, men selv om den er foreløbig, har den dog ikke anden Karakter, end at den staar ved Magt, saa længe den ikke er ophævet enten ved Dom i Justifikationsagen eller ved Appel. Som Rancelliet siger i Kollegialtidende for 1845 — jeg citerede det i Gaar og skal tillade mig at gentage det — det er en Retshandling, som skal respekteres og paa samme Maade som endelige Domme. Det maa være tilstrækkeligt Svar herpaa.

Naar det ærede Medlem sagde, at Politimesteren er en selvstændig Embedsmand, som selv kunde bedømme sin Competence, og som, naar der forelaa et Fogedsforbud, og Fogden kom og begærede hans Bistand, skulde undersøge, om ogsaa Betingelserne vare til Stede, saa gør det ærede Medlem sig skyldig i samme Misforstaelse som den ærede Trafikminister, der tror, at det er Administrationen, der paafender Domstolens Myndighedsgrænser, medens det efter Grundlovens § 72 er lige omvendt. Jeg gad nok vide, hvad det skulde betyde, om en Politi-